

- 3) În cazul în care răspunsul la a doua întrebare litera a) sau litera b) este afirmativ, instanța națională este obligată să dea preferință unei interpretări a legii conforme cu finalitatea Directivei 2016/801 pentru a ajunge la o soluție compatibilă cu obiectivul urmărit de aceasta, atunci când acceptă să examineze, în condiții de extremă urgență, o cerere de suspendare a executării unei decizii prevăzute la articolul 20 din această directivă, chiar dacă lucrările pregătitoare ale legii ar putea indica faptul că nu aceasta era intenția legiuitorului?
- 4) În cazul în care răspunsul la prima întrebare este negativ, calea de atac menționată la articolul 34 alineatul (5) din Directiva 2016/801 obligă statele membre să prevadă, pentru a respecta articolul 47 din cartă, ca instanța să poată, în anumite împrejurări, să oblige autoritatea să acorde viza?

(¹) Directiva (UE) 2016/801 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru cercetare, studii, formare profesională, servicii de voluntariat, programe de schimb de elevi sau proiecte educaționale (JO 2016, L 132, p. 21).

Recurs introdus la 12 septembrie 2019 de Fulmen împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) pronunțate la 2 iulie 2019 în cauza T-405/15, Fulmen/Consiliul

(Cauza C-680/19 P)

(2019/C 372/28)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Fulmen (reprezentanți: A. Bahrami, N. Korogiannakis, avocați)

Celelalte părți din procedură: Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană

Concluziile recurente

Cu titlu principal:

- anularea în parte a hotărârii atacate;
- soluționarea în mod definitiv a litigiului;
- obligarea Consiliului la plata către Fulmen a sumei de 6 456 507 euro pentru prejudiciul material și a sumei de 100 000 de euro pentru prejudiciul moral, majorate cu dobânzi moratorii;
- obligarea Consiliului la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Cu titlu subsidiar:

- anularea în parte a hotărârii atacate;
- trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului;

— obligarea Consiliului la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În ceea ce privește *prejudiciul material*, în primul rând, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept, ar fi încălcat principiul reparării integrale și ar fi lipsit de efect util articolul 340 alineatul (2) TFUE, precum și articolul 41 alineatul (3) din Carta drepturilor fundamentale. Nivelul de probațiune impus de Tribunal ar fi făcut imposibilă orice despăgubire pentru prejudiciul suferit, în pofida existenței unei încălcări suficient de grave și de caracterizate a dreptului Uniunii. În al doilea rând, hotărârea atacată ar fi viciată de o eroare de drept, precum și de o motivare contradictorie. În al treilea rând, Tribunalul ar fi denaturat unele elemente de probă și de fapt.

În ceea ce privește *prejudiciul moral*, hotărârea atacată ar fi lipsită de orice motivare în ceea ce privește criteriile luate în considerare pentru evaluarea *ex aequo et bono* a cuantumului despăgubirii.

Recurs introdus la 12 septembrie 2019 de Fereydoun Mahmoudian împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) pronunțate la 2 iulie 2019 în cauza T-406/15, Mahmoudian/Consiliul

(Cauza C-681/19 P)

(2019/C 372/29)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Fereydoun Mahmoudian (reprezentanți: A. Bahrami, N. Korogiannakis, avocați)

Celelalte părți din procedură: Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană

Concluziile recurentului

Cu titlu principal:

- anularea în parte a hotărârii atacate;
- soluționarea în mod definitiv a litigiului;
- obligarea Consiliului la plata către recurent a sumei de 966 581 de euro pentru prejudiciul material și a sumei de 500 000 de euro pentru prejudiciul moral, majorate cu dobânzi moratorii;
- obligarea Consiliului la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Cu titlu subsidiar:

- anularea în parte a hotărârii atacate;
- trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului;